

ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
Українсько-угорський навчально-науковий інститут
Кафедра історії Угорщини та європейської інтеграції

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Директор Українсько-угорського
навчально-наукового інституту

доц. Олександр ШПЕНИК
«29» червня 2023 року

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕОРІЯ І МЕТОДОЛОГІЯ ІСТОРІЇ

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський)
Галузь знань	01–Освіта/Педагогіка
Спеціальність	014–Середня освіта
Предметна спеціальність	014.03 Середня освіта (Історія)
Освітня програма	«Історія (мова навчання фахових дисциплін – угорська)»
Статус дисципліни	обов'язкова
Мова навчання	Угорська

Робоча програма навчальної дисципліни «Теорія і методологія історії» для здобувачів вищої освіти галузі знань 01 – Освіта/Педагогіка спеціальності 014.03 – Середня освіта (Історія) ОП «Історія» (мова навчання фахових дисциплін – угорська)»

Розробник Зубанич Л.Л. к.і.н., завідувач кафедри історії Угорщини та європейської інтеграції УУННІ

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні кафедри історії Угорщини та європейської інтеграції протокол № 11 від «13» червня 2023 р.

Завідувач кафедри доц. Зубанич Л.

Схвалено науково-методичною комісією УУННІ
протокол № 2 від « 27» червня 2023 р.

Голова науково-методичної комісії доц. Талабірчук О.Ю.

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом	
	Денна форма навчання	Заочна форма навчання
Кількість кредитів ЄКТС – 4	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин – 120	I	I
Вид підсумкового контролю: екзамен	Семестр:	
	1	1
	Лекції:	
	32	20
	Практичні (семінарські)	
	16	
	Лабораторні:	
Форма підсумкового контролю: екзамен в усній формі за екзаменаційними білетами	Самостійна робота:	
	72	128

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Навчальна дисципліна «Теорія і методологія історії» має за мету формування у студентів фундаментальних знань, які допоможуть їм системно підійти до розуміння галузі методології історичних досліджень й теоретичного обґрунтування інструментарію історичного пізнання.

Викладання дисципліни «Теорія і методологія історії» також спрямоване на засвоєння і поглиблення теоретичних знань, які студенти отримували протягом попередніх років, ознайомлення їх більш поглиблено з специфікою та теоретико-методологічними засадами різних історичних шкіл.

Завдання навчальної дисципліни – всебічно розкрити для студента-історика багатогранність історичної науки, теорію історичного пізнання для формування в нього критичного мислення та науково-пізнавальних передумов для подальших історичних досліджень.

Відповідно до освітньої програми, вивчення даної дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:

Інтегральні: здатність розв'язувати комплексні/спеціалізовані та практичні проблеми у галузі освіти, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики.

Загальні компетентності:

ЗК1. Здатність до критичного аналізу й синтезу, генерування нових, складних ідей у галузі освіти й історії.

ЗК3. Здатність до науково-пошукової діяльності в освітній галузі та галузі історії, аналізу результатів.

ЗК5. Здатність вчитися протягом всього життя.

Фахові (предметні) компетентності:

ФК5. Здатність до засвоєння основних концепцій, детального розуміння процесів, теоретичних і практичних проблем з вітчизняної історії, історії розвитку та сучасного стану наукових знань з педагогіки.

ПК 1 – Знати та розуміти методологію дослідження історичного процесу у світовому та національному контекстах, здатність до практичного застосування методів історичного дослідження.

ПК 2 – Вміти визначати та застосовувати теоретичні поняття, концепції для аналізу й пояснень історичних фактів, явищ, процесів, використовувати комплекс наукових дефініцій для вирішення науково-практичних та професійних завдань.

ПК 3 – Здатність до розуміння теорії історичного розвитку, формування наукових засад історико-культурної оцінки спадщини минулого та її впливу на свідомість громадян України.

ПК 4 – Здатність до незаангажованої оцінки історичних подій та їх пропагування серед широкого загалу.

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами вивчення навчальної дисципліни «Теорія і методологія історії» є опанування таких освітніх компонентів (ОК) освітньої програми (ОП): ОК 5 Історіографія Всесвітньої історії та ОК 6 Економічна історія України.

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до освітньої програми «Теорія і методологія історії», вивчення навчальної дисципліни повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних результатів навчання (ПРН):

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Знати теоретико-методологічні аспекти історичної науки, особливості розвитку всесвітньої історії, основні періоди історії України в контексті світової історії, історико-культурних регіонів України та історію своєї місцевості.	ПРН –6
Розуміти проблеми історичного пізнання та історичного процесу, володіти понятійно-категоріальним апаратом історичної науки, знати загальні принципи та методи гуманітарних наук, а також методологію наукових досліджень, застосувати їх у власних дослідженнях у сфері історії й археології та викладацькій практиці	ПРН –7
Застосовувати наукову критику до аналізу поглядів дослідників минулого, робити власні узагальнення щодо теоретичного і методичного рівня наукових праць з історії, критично оцінювати достовірність, надійність інформаційних джерел, вплив інформації на свідомість і розвиток всіх учасників освітнього процесу.	ПРН –8
Знати методіку проведення історичних досліджень, володіти методікою опрацювання історичних джерел та проведення історико-красназничих досліджень, вміти інтерпретувати джерела з усної історії, трактувати історичні процеси, опираючись на документальну базу.	ПРН –9
Характеризувати існуючі в сучасному науковому просторі концепції історичного поступу українського народу, українського державотворення, порівнювати здобутки	ПРН –10

наукових шкіл при вирішенні актуальних проблем вітчизняної історії.	
Вміти доступно, на високому науково-методичному рівні доносити сучасні наукові знання та результати досліджень до здобувачів освіти, професійної та непрофесійної спільноти.	ПРН –11

Очікувані результати навчання, які повинні бути досягнуті здобувачами освіти після опанування навчальної дисципліни «Теорія і методологія історії»:

Програмні результати навчання	Шифр ПРН
Знає теоретико-методологічні аспекти історичної науки, особливості розвитку всесвітньої історії, основні періоди історії України в контексті світової історії, історико-культурних регіонів України та історію своєї місцевості.	ПРН –6
Розуміє проблеми історичного пізнання та історичного процесу, володіти понятійнокатегоріальним апаратом історичної науки, знає загальні принципи та методи гуманітарних наук, а також методологію наукових досліджень, застосувати їх у власних дослідженнях у сфері історії й археології та викладацькій практиці	ПРН –7
Застосовує наукову критику до аналізу поглядів дослідників минулого, робить власні узагальнення щодо теоретичного і методичного рівня наукових праць з історії, критично оцінює достовірність, надійність інформаційних джерел, вплив інформації на свідомість і розвиток всіх учасників освітнього процесу.	ПРН –8
Знає методикою проведення історичних досліджень, володіти методикою опрацювання історичних джерел та проведення історико-краснавчих досліджень, вміє інтерпретувати джерела з усної історії, трактувати історичні процеси, опираючись на документальну базу.	ПРН –9
Характеризує існуючі в сучасному науковому просторі концепції історичного поступу українського народу, українського державотворення, порівнювати здобутки наукових шкіл при вирішенні актуальних проблем вітчизняної історії.	ПРН –10
Вміє доступно, на високому науково-методичному рівні доносити сучасні наукові знання та результати досліджень до здобувачів освіти, професійної та непрофесійної спільноти.	ПРН –11

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з навчальної дисципліни є:

- тестові завдання;
- реферати, есе;
- студентські презентації та виступи на наукових заходах;
- екзамен;
- інші види групових та індивідуальних занять.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Форми поточного контролю: семінарські заняття, усне опитування, реферати, презентації, есе, тестові завдання, презентації .

Форма модульного контролю: письмова контрольна робота, стандартизовані тести.

Форма підсумкового семестрового контролю: екзамен в усній формі за екзаменаційними білетами.

Контроль здійснюється за модульно-рейтинговою системою. Курс складається з двох модулів, який включає в себе лекції, семінарські заняття та самостійну роботу студентів.

Здобувачам пропонується самостійна робота у вигляді навчання за програмою неформальної освіти за допомогою дистанційних тренінгів, курсів, семінарів, вебінарів, майстер-класів тощо (наприклад, онлайн-курси «Академічна доброчесність в університеті» на платформі Prometheus: https://apps.prometheus.org.ua/learning/course/coursev1:Prometheus+AI101+2021_T2/home; та інші).

Оцінка успішності знань студентів здійснюється у двох формах: поточний контроль (семінарські заняття, контрольна, самостійна робота) і підсумковий контроль (іспит). Загальна сума балів – 100 (із них: контрольна робота – 50, семінарські заняття – 30, самостійна робота - 20 балів).

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Розподіл балів, які отримують студенти Згідно «Тимчасового положення УжНУ про оцінювання успішності студентів відповідно до вимог кредитно-модульної системи» від 15 лютого 2007 р. оцінювання здійснюється за наступною шкалою.

Змістові модулі з дисципліни «Методика та організація наукових досліджень в галузі історії та педагогіки» оцінюються наступним чином:

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання та самостійна робота								Модульна контрольна робота	Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	T8	50	100
5	7	7	6	6	7	6	6		

Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

Поточне оцінювання та самостійна робота						Модульна контрольна робота	Сума
T9	T10	T11	T12	T13	T14	50	100
10	5	10	10	10	5		

T1, T2 ... – теми

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні (семінарські) заняття	4	20	4	20

Самостійна робота	1	30	1	30
Модульна контрольна робота	1	50	1	50
Разом		100		100

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю.

Відповідно до «Положення про порядок та методику проведення семестрових (курсівих) екзаменів і заліків в Ужгородському національному університеті» (затверджено Наказом Ректора ДВНЗ «УжНУ» № 698/01-17 від 08.05.2015 р.), знання здобувачів оцінюється як з теоретичної, так і з практичної підготовки за такими критеріями:

оцінку «відмінно» (90-100 балів, А) заслуговує здобувач, який: - всебічно і глибоко володіє навчально-програмовим матеріалом; - вміє самостійно виконувати завдання, передбачені програмою, використовує набуті знання і вміння у нестандартних ситуаціях; - засвоїв основну і ознайомлений з додатковою літературою, яка рекомендована програмою; - засвоїв взаємозв'язок основних понять дисципліни та усвідомлює їх значення для професії, яку він набуває; - вільно висловлює власні думки, самостійно оцінює різноманітні життєві явища і факти, виявляючи особистісну позицію; - самостійно визначає окремі цілі власної навчальної діяльності, виявив творчі здібності і використовує їх при вивченні навчально-програмового матеріалу, проявив нахил до наукової роботи;

оцінку «добре» (82-89 балів, В) заслуговує здобувач, який: - повністю опанував і вільно (самостійно) володіє навчально-програмовим матеріалом, в тому числі застосовує його на практиці, має системні знання в достатньому обсязі відповідно до навчально-програмового матеріалу, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях; - має здатність до самостійного пошуку інформації, а також до аналізу, постановки і розв'язування проблем професійного спрямування; - під час відповіді допустив деякі неточності, які самостійно виправив, добирає переконливі аргументи на підтвердження вивченого матеріалу;

оцінку «добре» (74-81 бал, С) заслуговує здобувач, який: - в цілому навчальну програму засвоїв, але відповідає на екзамені з певною кількістю помилок; - вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, в цілому самостійно застосовувати на практиці, контролювати власну діяльність; - опанував навчально-програмовий матеріал, успішно виконав завдання, передбачені програмою, засвоїв основну літературу, яка рекомендована програмою;

оцінку «задовільно» (64-73 бали, D) заслуговує здобувач, який: 8 - знає основний навчально-програмовий матеріал в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії; - виконує завдання непогано, але зі значною кількістю помилок; - ознайомлений з основною літературою, яка рекомендована програмою; - допускає на заняттях чи екзамені помилки при виконанні завдань, але під керівництвом викладача знаходить шляхи їх усунення;

оцінку «задовільно» (60-63 бали, E) – заслуговує здобувач, який: - володіє основним навчально-програмовим матеріалом в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії, а виконання завдань задовольняє мінімальні критерії. Знання мають репродуктивний характер;

оцінка «незадовільно» (35-59 балів, FX) – виставляється здобувачу, який: виявив суттєві прогалини в знаннях основного програмового матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань;

оцінка «незадовільно» (0-35 балів, F) – виставляється здобувачу, який: - володіє навчальним матеріалом тільки на рівні елементарного розпізнавання і відтворення окремих фактів або не володіє зовсім; - допускає грубі помилки при виконанні завдань, передбачених програмою; - не може продовжувати навчання і не готовий до професійної діяльності після закінчення університету без повторного вивчення даної дисципліни.

При виставленні оцінки враховуються результати навчальної роботи здобувача протягом семестру.

Таблиця відповідності оцінок за різними шкалами

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ЕКТС	Оцінка за національною шкалою для екзамену
90-100	A	відмінно
82-89	B	добре
74-81	C	
64-73	D	
60-63	E	задовільно
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Модуль 1.

Предмет і структура теорії та методології наукового пізнання

Тема 1. Вступ до курсу

Предмет і завдання курсу. Наукове пізнання. Мета науки. Характеристика основних понять науки. Наукова ідея, гіпотеза, закон, судження, умовивід. Система наукових концепцій, принципів, положень, фактів.

Методологія як значимий інструмент наукового дослідження. Об'єкт і предмет методології історичних досліджень. Ключові методологічні принципи та їх універсальність. Значення методології у педагогічному процесі та науковій творчості. Генеза методології історії як науки.

Освоєння надбань світової історичної думки, традицій вітчизняної науки, подальша розробка проблем теорії, методології й логіки науки, піднесення професійного рівня істориків.

Методика як сукупність дослідницьких прийомів і принципів, за допомогою яких здійснюються вимоги теорії, методології й логіки науки.

Тема 2. Історія як наука: предмет, структура, функції. Місце історії в системі суспільних наук

Історична наука як система. Предмет історичної науки. Основні завдання історії як науки. Організаційні, предметні, видові, логічні, функціональні особливості структури історичної науки. Суспільні відносини як форма людської діяльності й об'єкт вивчення історичної науки. Функції історичної науки: пізнавальна (евристична), виховна, прогностична, функція соціальної пам'яті, гедоністична. Місце історії в системі суспільних наук та її взаємодія з іншими дисциплінами. Еволюційний шлях історії від «оповіді» до науки.

Тема 3. Формування знань понятійно-категоріального апарату історичної науки

Загальна характеристика понятійно-категоріального апарату історичної науки. Основні поняття і категорії історичного процесу. Теорія і практика історичного пізнання.

Тема 4. Методи історичного дослідження

Метод як компонент науки. Методи історичного дослідження, їхнє відношення до дослідницьких принципів. Принципи історичного пізнання, їхні поняття і значення. Класифікація історичних методів. Загальнонаукові методи. Історичний та логічний методи, метод абстрагування. Міждисциплінарні методи. Конкретно-наукові методи. Своєрідність методів дослідження. Спеціально-наукові історичні методи (порівняльно-історичний, ретроспективний, синхроністичний, діахронний, типологічний, генетичний).

Тема 5. Методика пошуку, опрацювання і використання історичних джерел

Поняття історичного джерела. Класифікація джерел. Джерелознавчі методи в дослідженні. Описання джерел і описання історичних фактів. Техніка опрацювання та критичний підхід до використання джерел різних видів.

Тема 6. Формування історичного мислення

Етапи формування історичного мислення та їх характеристика. Основні поняття і категорії формування історичного мислення.

Тема 7. Рівні та етапи пізнання діяльності історика

Теоретичний і емпіричний рівні наукового пізнання в історії. Історичне пізнання як процес отримання знання. Методи теоретичного знання. Наукова теорія як наслідок пізнавальних методів. Особливості та методи емпіричного пізнання: спостереження, експеримент, опис чуттєвих даних. Етапи пізнавальної діяльності історика.

Тема 8. Питання історичної класифікації та періодизації

Типологія, групування і систематизація в історичних дослідженнях. Використання історичної періодизації. Характеристика історичних періодів. Поняття часу і простору.

Модуль 2.

Періоди становлення та розвитку теорії та методології історичного пізнання

Тема 9. Методологія історичної науки від найдавніших часів до середини XIX ст.

Роль народу і окремої особи в історичному процесі. Роль героїв, вождів у історії суспільства. Виникнення історії, перші історики та їх праці. Історична наука в умовах середньовіччя. Домінування християнської доктрини. Формування наукового історичного мислення в часи «великих відкриттів» (Х. Колумб, М. Коперник, Г. Галілей та інші). Особливості становлення історичної думки в епоху Просвітництва. Вплив на формування історичної думки основних засад Романтизму: професіоналізація та академічна інституціоналізація історії. «Цивілізаційні теорії» О. Шпенглера та А. Тойнбі.

Тема 10. Наукові школи методології історії другої половини XIX – початку XX ст.

Неокантіанство. Позитивістські та неопозитивістські концепції історичних досліджень. Марксистська школа методології історії. Теорія історичного пізнання В. Дільтея. Герменевтичний метод. Соціальна історія М. Вебера. Категорія «ідеального типу».

Тема 11. Школа «Анналів» та новітні школи методології історії

Методологія «школи Анналів». Мікроісторичний та постмодерністський підходи до осмислення історії. Модель методологічного синтезу. Особливості методології історичних

досліджень Л. Февра. «Тотальна історія» Ф. Броделя. «Ідея історії» Р. Колінгвуда. «Критичний раціоналізм» К. Поппера. Філософія історії К. Ясперса за книгою «Смисл та призначення історії». Історична наука в умовах постмодернізму та постіндустріального суспільства. Вплив на становлення історичної думки технологічного прогресу.

Тема 12. «Альтернативна історія»

Історія повсякденності. Усна народна історія. Психоісторичний аналіз. Поняття «oral history» в історичній науці. Міждисциплінарний підхід до вивчення історії. «Кінець історії та остання людина» Ф. Фукуяма.

Тема 13. Формування історичного мислення в Україні та його вплив на історичне пізнання

Процес становлення історичної науки в другій половині XIX ст. – п. XX ст. : М. Костомаров, М. Драгоманов, М. Грушевський. Історична наука в першій половині XX ст. Питання теорії історичного пізнання в радянській історичній науці та історіософії. Переосмислення, становлення та розвиток методології історії в Незалежній Україні.

Тема 14. Етичні засади сучасної історичної науки в історичній ретроспективі

Історія як наука істини. Проблема істинності наукових знань в методології історії. Сенс і призначення історії. Академічна доброчесність: минуле і сьогодення. Що таке плагіат? В чому полягають етичні засади історичної науки.

6.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	Форма навчання: денна					
	Усього	у тому числі				
		лекції	Практичні (семінарські)	лабораторні	Індивідуальна робота	Самостійна робота
7-й семестр						
Модуль 1						
Тема 1. Вступ до курсу	2	1				1
Тема 2. Історія як наука: предмет, структура, функції. Місце історії в системі суспільних наук	4	2	2			4
Тема 3. Формування знань понятійно-категоріального апарату історичної науки	2	2				4
Тема 4. Методи історичного дослідження	2	2				4
Тема 5. Методика пошуку, опрацювання і використання історичних джерел	2	4	2			4
Тема 6. Формування історичного мислення	2	2	2			4

Тема 7. Рівні та етапи пізнання діяльності історика	2	2	2			4
Тема 8. Питання історичної класифікації та періодизації	2					
Модульна контрольна робота	2	2				
Разом за модуль		14				39
Модуль 2						
Тема 9. Методологія історичної науки від найдавніших часів до середини XIX ст.	7	2	2			3
Тема 10. Наукові школи методології історії другої половини XIX – початку XX ст.	7	2	2			3
Тема 11. Школа Анналів та новітні школи методології історії	8	2	2			4
Тема 12. «Альтернативна історія»	7	2				5
Тема 13. Формування історичного мислення в Україні та його вплив на історичне пізнання	6	2				4
Тема 14. Етичні засади сучасної історичної науки в історичній ретроспективі	4	2				2
Модульна контрольна робота	2	2				
Разом за модуль	75	24	12			39
Разом	120	32	16			72

6.3. Теми семінарських занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин	
		денна	заочна
1	Історія як наука: предмет, структура, функції. Місце історії в системі суспільних наук	2	
2	Основні поняття і категорії історичного процесу	2	
3	Методи та принципи історичного дослідження	2	
4	Питання історичної класифікації та періодизації	2	
5	Наукові школи методології історії XIX – початку XX ст.	2	
6	Школа Анналів та новітні школи методології історії	2	
7	«Альтернативна історія»	2	
8	Переосмислення, становлення та розвиток методології історії в Незалежній Україні.	2	
	Разом	16	

6.4. Самостійна робота

Самостійна робота з курсу «Теорія і методологія історії» містить педагогічно-методичну складову та здійснюється за вибором студента. Самостійна робота може бути представлена у вигляді презентації, есе або реферату.

Також на самостійну роботу пропонується навчання за програмою неформальної освіти за допомогою дистанційних тренінгів, курсів, семінарів, вебінарів, майстер-класів тощо: -

«Академічна доброчесність: онлайн курс для викладачів» на платформі Prometheus: https://apps.prometheus.org.ua/learning/course/coursev1:Prometheus+AI101+2021_T2/ home; - «Академічна доброчесність» на платформі EdEra: <https://courses.edera.com/courses/coursev1:AmericanCouncils+AcIn101+AcIn2019/about> - «Академічна доброчесність в університеті» на платформі ВУМ online: <https://vumonline.ua/course/academic-integrity-at-the-university/>

7. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Технічні засоби: ноутбук та проектор для презентацій.

Обладнання: карта, дошка.

Навчальна платформа Google Meet, Moodle.

8. ПИТАННЯ ДЛЯ МОДУЛЬНОГО І ПІДСУМКОВОГО СЕМЕТСРОВОГО КОНТРОЛЮ

1. Предмет і завдання курсу.
2. Методологія як значимий інструмент наукового дослідження. Об'єкт і предмет методології історичних досліджень.
3. Історична наука як система. Предмет історичної науки. Основні завдання історії як науки.
4. Функції історичної науки.
5. Місце історії в системі суспільних наук та її взаємодія з іншими дисциплінами.
6. Основні поняття і категорії історичного процесу.
7. Методи та принципи історичного дослідження. Їх класифікація.
8. Поняття історичного джерела. Класифікація джерел. Джерелознавчі методи в дослідженні.
9. Етапи формування історичного мислення та їх характеристика. Основні поняття і категорії формування історичного мислення.
10. Використання історичної періодизації. Характеристика історичних періодів. Поняття часу і простору.
11. Виникнення історії, перші історики та їх праці.
12. Історична наука в умовах середньовіччя.
13. Формування наукового історичного мислення в часи «великих відкриттів»).
14. Особливості становлення історичної думки в епоху Просвітництва.
15. Вплив на формування історичної думки основних засад Романтизму.
16. «Цивілізаційні теорії» О. Шпенглера та А. Тойнбі.
17. Позитивістські та неопозитивістські концепції історичних досліджень.
18. Соціальна історія М. Вебера.
19. Основні методологічні засади школи «Анналів».
20. Особливості методології історичних досліджень Л. Февра.
21. Ф. Бродель та його «глобальна історія».
22. Філософія історії К. Ясперса.
23. Новітні підходи в методології історії.
24. Розкриття поняття «альтернативної історії».
25. Процес становлення історичної науки в другій половині XIX ст. – п. XX ст.
26. Теорії історичного пізнання в радянській історичній науці та історіософії.
27. Проблема істинності наукових знань в методології історії. Сенс і призначення історії.
28. Академічна доброчесність як основа формування істинної історичної науки.

9. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література:

1. Braudel, Fernand: A történelem és a társadalomtudományok. A hosszú időtartam. Századok, 106 (1972) 4–5. 986–1012.
2. Берк П. Вступ. Нова історія: її минуле і майбутнє. Нові перспективи історіописання [пер. з англ. Т. та А. Портнових]. Київ: Ніка-Центр, 2004. С. 8-35.
3. Гоцуляк В. Історія, її методологія і історіографія як наукові та навчальні дисципліни. Навчальний посібник. Черкаси: видавець, Третяков О.М., 2016. 732 с.
4. Данильян О.Г. Д18 Методологія наукових досліджень: підручник / О.Г. Данильян О. П. Дзьобань. Харків : Право, 2019. 368 с.
5. Зашкільняк Л. Вступ до методології історії. Львів: ЛОНМІО, 1996. 96 с.
6. Зашкільняк Л. Методологія історії від давнини до сучасності / Л. Зашкільняк. – Л., 1999.
7. Калакура Я. Українська історіографія: курс лекцій. Київ: Генеза, 2004. 496 с.
8. Колінгвуд Р. Ідея історії. Київ: Основи, 1996. 615 с.
9. Кузьмін О. Історичний процес: теорія та методологія дослідження. Житомир: М. Косенко, 2003. 187 с.
10. Космина В. Проблеми методології цивілізаційного аналізу історичного процесу. Запоріжжя: Запорізький національний університет, 2011. 310 с.
11. Краус Н.М. Методологія та організація наукових досліджень: навчально-методичний посібник. Полтава: Оріяна, 2012. 183 с.
12. Кульчицький С. Методологія і методика наукового дослідження: Матеріали до нормативного курсу. Київ: Ін-т історії України НАН України, 2003. 32 с.
13. Лукіан. Як писати історію / Пер. з давньогрець. і коментарі Уляна Головач, Олександр Маханець, Назар Різун. Львів: Видавництво Українського Католицького Університету, 2014. 88 с.
14. Мартинов А. Історична соціологія: циклічна парадигма. Київ: УАІД «Рада», 2004. 288 с.
15. Стельмах С. Методологія історії, методологія історичної науки. Енциклопедія історії України: у 10 т. Київ. 2009. Т. 6. С. 621.
16. Топольський Є. Як ми пишемо і розуміємо історію. Таємниці історичної нарації / Пер. з польськ. Надії Гончаренко, наук. ред. Юрія Волошина. Київ: «К.І.С.», 2012. 400 с.
17. Удод О. Історія: осягнення духовності. Київ: Генеза, 2001. С. 28-43.
18. Яковенко Н. Вступ до історії. Київ: Критика, 2007. 368 с.
19. Яковенко Г. П. Методика навчання історії. Навчально-методичний посібник. Х.: ХНАДУ, 2017.
20. Ящук Т. Філософія історії. Курс лекцій. Київ: Либідь, 2004. 535 с.

Додаткова

1. Вебер М. Протестантська етика і дух капіталізму / Пер. з нім. О. Погорілого. К.: Основи, 1994.
2. Гуссерль Е. Досвід і судження. Дослідження генеалогії логіки. К.: ППС-2002, 2009.
3. Дюпон-Мельниченко Ж.-Б., Ададуров В. Французька історіографія ХХ століття. Львів, 2001.
4. Єріна А.М., Єрін Д.Л., Захожай В.Б. Методологія наукових досліджень. К., 2004.
5. Зарішняк І.М. Методика та організація наукових досліджень: навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисц. Вінниця: Едельвейс і К., 2011. 120 с.
6. Зашкільняк Л. Про історичне мислення та роль історика у сучасному світі. УкраїнаЄвропа-Світ. Серія: Історія, міжнародні відносини. 2015. Вип. 16(1). С. 174-180.

7. Зашкільняк Л. Про історичне мислення та роль історика у сучасному світі. УкраїнаЄвропа-Світ. Серія: Історія, міжнародні відносини. 2015. Вип. 16(1). С. 174-180.
8. Йорн Р. Нові шляхи історичного мислення / Перекл. з нім. В. Кам'янець. Львів: Літопис, 2010. 358 с. Козеллек Р. Часові пласти. Дослідження з теорії історії. Пер. з нім. Київ: Дух і літера, 2013. 429 с.
9. Йорн Р. Нові шляхи історичного мислення / Перекл. з нім. В. Кам'янець. Львів: Літопис, 2010. 358 с. Козеллек Р. Часові пласти. Дослідження з теорії історії. Пер. з нім. Київ: Дух і літера, 2013. 429 с.
10. Кульчицький С. В. Методологія і методика наукового дослідження: Матеріали до нормативного курсу / С. В. Кульчицький. – К., 2003.
11. Методичні рекомендації для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності. Упорядники матеріалів: В.Бахрушин, Є.Ніколаєв. <https://courses.prometheus.org.ua/assets/courseware/v1/30e2a1033cd79e06d264e46a56ace289/>
12. Мороз П.В. Дослідницька діяльність учнів в процесі навчання історії України: методичний посібник. К.: Педагогічна думка, 2012. 128 с.
13. Положення про академічну доброчесність в «Ужгородському національному університеті». Введено в дію наказом ректора від 03.03.2017 р. № 409/01-17. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.uzhnu.edu.ua/uk/infocentre/get/1222>
14. Ящук Т. І. Філософія історії: курс лекцій / Т. Ящук. – К., 2004. – 536 с.

Інформаційні ресурси

1. Електронна бібліотека інституту історії України Національної академії наук України. URL: <http://resource.history.org.ua/cgi-bin/eiu/history.exe>
2. Освіта-UA (освітній портал) – <http://osvita-ua.net/>
3. Освітній навігатор – <http://navigator.rv.ua/index.php>.
4. Національна бібліотека України імені В.І. Вернадського: електронні фахові видання. URL: www.nbuv.gov.ua
5. Національна парламентська бібліотека України URL: <http://www.nplu.org/>